

[Helge von Rosen.]

andre tilfælde levnes alle 1.000 kr. ubeskåret. Udvalgets enige henstilling om, at man forsøger at rette skævheden op, må være absolut velbegrunderet. Men blot at gøre det ved lempelser i stedet for at søge udligning er meget betænkeligt, især på grund af de store beløb, som det kræver. Det er nævnt allerede, at det drejer sig om flere hundrede millioner kroner, og det stemmer ilde i hvert fald med vores øjeblikkelige økonomiske situation og planerne for, hvorledes den skal klares.

Den ændring af trækforholdene for understøttelser til soldaterhustruer, som vil blive foretaget rent administrativt, er en af de ønskelige systemforbedringer, som ikke synes at ville blive forbundet med større tekniske vanskeligheder. Jeg synes i øvrigt, at hr. Grünbaums tanker om yderligere forbedringer forekom interessante.

Forslaget om at stille visse kørselsgodtgørelser ens med rejsegodtgørelser, sådan at de bl. a. kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag, er et forslag, der imødekommer ønsker om mere klare og praktiske regler for arbejdsgiverne at manøvrere med, og de radikale kan tiltræde forslaget. Man må indrømme hr. Grünbaum, synes jeg, at så opstår der til gengæld en skævhed, fordi ikke alle har fået tilsvarende fordele, en skævhed over for dem, som ikke får deres kørselsudgifter refunderet af arbejdsgiveren. Men jeg må også sige, at fulgte vi hr. Grünbaums forslag, ville det bl. a. medføre et meget stort ekstra ligningsarbejde, som vi tidligere har fået redegørelse om.

Det radikale venstre er også tilfreds med opretningen af den skævhed, som er konstateret ved personfradragsordningen i et år, hvor en ægtefælle er afgået ved døden.

Jeg skal sluttelig på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget med de af udvalgsflertallet tiltrådte ændringer.

Ømann: Først et par bemærkninger om ændringsforslagene. Sondringen mellem rejse- og befodringsudgifter er meget vanskelig at foretage selv for de højeste skattemyndigheder, og det er derfor klart, at denne sondring ikke er egnet til at skulle foretages af arbejdsgiverne, før de skal foretage et skattetræk. Derfor er det rigtigt at tage godtgørelse for befodringsudgifter ud

af lønmodtagerfradraget og undlade træk i alle tilfælde. Ændringsforslaget stillet af finansministeren med henblik herpå kan vi derfor tiltræde.

Men det giver anledning til at kigge på det efterhånden noget slankede lønmodtagerfradrag. Efter min opfattelse skulle det ikke have været så overfyldt, som det er blevet. Kontingenterne skulle i hvert fald have været udenfor, og der er anledning til nu at se på, om ikke befodrning i hvert fald må tages ud af det. Ellers betyder det, at det fyldes ud og sprænges for et meget stort antal skatteydere, og at man stiller skatteydere med befodringsudgifter dårligere end de grupper, der nu slipper for skattetræk. Jeg skal derfor anbefale det af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag om at tage befodringsudgifterne i almindelighed ud af lønmodtagerfradraget. Det vil altså sige, at vi kan stemme for både finansministerens og det af SF og socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Finansministeren har efter udvalgsdrøftelserne rettet en urimelighed op ved, at den længstlevende ægtefælle får to personfradrag hele året, så at man undgår en pludselig skattestigning ved dødsfald i visse tilfælde. Også dette ændringsforslag kan vi gå ind for, ligesom vi i øvrigt kan anbefale finansministerens ændringsforslag af mere teknisk karakter; de har vist allerede været nævnt her under behandlingen, så jeg kan spare mig det.

I øvrigt lægger betænkningen op til en vurdering af kildeskattesystemet, som det nu tager sig ud, og dér er det vel på sin plads at sige, at hvis man tænker sig alvorlige forbedringer og omlægninger, ja, så kommer vi ikke uden om at gå noget dybere end til kommarerteringer. Det drejer sig vel først og fremmest om en forenkling af det kaotiske fradragssystem, sådan at man får et bedre lovgrundlag for at trække skat.

Jeg synes, at diskussionen omkring pensionisternes stilling, som har været draget frem af flere af de foregående ordførere, beviser, hvor uhåndterligt det er at arbejde med fradrag og en skala samtidig, i hvert fald en progressiv skala. Jeg tror, at det næste skridt på dette område må blive, at man arbejder sig frem imod en kontinuerlig skala, der i og for sig principielt begynder med at trække skat ved 0, og så også går over til